

Sana, "Dos siglos de vida acadèmica".

Després d'haver fet aquesta recordança d'un dels comtes de Creixell que més ho mereix, vull afegir poques paraules. La primera, de felicitació per a tots els qui viviu en aquest encisador veïnat, tant per raons de naixement com de tria de residència. Us felicito perquè viviu en un paratge deliciós, ple de bellesa i pau, de cançons d'aigua i d'ombra de bells arbres: pollancre, plàtans, freixes, xiprers i arbres de fruit. No és pas sense motiu que ja un romà desconegut, Crasiellus, trià aquest indret per sojornar-hi i donà nom al poble. I també us felicito perquè teniu cura de restaurar amb respecte les cases i la petita i antiga església, així com de fer reviure aquesta tradició tan catalana dels aplecs i les festes, la vostra a l'ombra de la Mare de Déu de Creixell, d'imatge tan bella.

Estic segura que vetllareu com fins ara, per tal que aquesta contrada continuï essent un recer de respecte, bellesa i convivència, exemple antic i modern de fidelitat a la història i a la llengua del nostre país, la dels pagesos, barons i comtes de Creixell.

Qua la cançó de l'aigua s'hi escolti sempre; ella dóna vida als arbres amics, dels quals deia un gran poeta, Josep Carner:

Voldria ta ciència,  
arbre, per al meu cor,  
tu que en el temps geliu ets paciència  
i en dia ardent aboques un tresor

Que nous arbres, doncs, creixin al vostre voltant i ombres amb ombres s'agermanin, per tal que la seva frescor amable aculli la gent gran, els joves i la mainada. Que no hi manqui tampoc l'arbre invisible però real de l'esperança, aquell arbre que "canta verdejant / i les branques pugent tant / que a mig aire ja són blaves".



Per acabar, desitjo que, per molts anys, el so de la tenora i la flaire de l'àpat de germanor siguin símbols senzills i veritables d'alegria i d'amistat.

Que comenci la festa!

**M. Àngels Anglada**